

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIO

LIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rain-

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 s

Estranger. 18 s

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ULLADA AL PRESENT MES.

S' ha tractat de donar bolas als gossos.

Y s' ha tractat també de darla al Sultan.

Los turchs del Assia han ensenyat las unglas.

L' Ajuntament s' ha decidit á festejar á Barcelona.

Y mentres uns se passejan.

Altres guardan la casa.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Los suscriptores que hayan deixat de abanar la suscripció, deixaran de rebre 'l periódich desde 'l próxim número.

UN CERO.

Hi ha una xifra en la aritmética, que segons com es colocada, té ó no té un valor positiu, y posa ó treu 'l valor á las otras.

Los aritmétichs han convingut, perque aixís los ha donat la gana, que aquesta xifra fós lo cero.

Y no 's creguin, aixó que han couvingut los aritmétichs no es cap crapitxo, ni cap cosa extraordinaria. Lo mon nos dona un exemple cada dia, de que sense ser xifras ni molt menos, hi ha cosas y personas que valen ó deixan de valer, segons los siti que ocupan; tot, lo mateix que 'ls ceros.

Vaji un exemple arrancat de un antich quènto.

Diu lo llibre de las set sibellas que una vegada un caminant atravessava 'l desert.

Com sol succehir molt freqüentment ab los qui s'atreveixen á atravesarlo sense pensarshi dugas vegadas, á lo millor vá acabar la virosta y aquí van neixe 'ls treballs.

¿Com ferho per menjar? Desert al davant y al darrera, á la dreta y á l'esquerra y per tot arréu. No hi havia medi de retrocedir ni de adelantar, ni de cambiar de rumno, ni de quedarse en lo mateix puesto. ¡Situació desesperada! Pèl lloch se descubria una mala herbota, ni una miserable palmera.

La gana creixía per instants, y 'l pobre viatger, desesperat, se posa á caminar á la ventura y 's proposa seguir mentres las camas pujan sostenirlo. De cop descubreix un sach abandonat. ¡Oh alegría! Dintre del sach hi haurá dátils. —«Per últim podré menjar alguna cosa, esclama radiant de satisfacció. Corra alelat y plé de confiansa, obra 'l sach y tornantse groch com un cadáver, suspira y diu: —«Ay, no son dátils; no son mes que perlas.»

Are figúrinse que aquestas perlas las adquireix trobantse á Barcelona, en lloch de trobarlas en lo desert. ¿Hauria mort de fam aquest pobre home? Confessin que ni á ca 'n Justin haurian tingut prou plats per regalarlo.

Vels' hi aquí com las perlas lo mateix que 'ls ceros, tenen ó no tenen valor, segons lo lloch que ocupan.

Després del quènto, aném á la realitat.

Y la realitat es qu' en los temps en que vivim, lo que mes s'acosta al cero, ó si volen á la perla, es lo pobre obrer, que s'afanya per guanyarse la vida y que no sempre se la guanya.

Y l'obrer qu' en temps de llibertat es un cero á la dreta, es á dir té valor, pot alguna cosa y aumenta 'l de las xifras que té al davant; en temps de reacció es un cero á l'esquerra, ab tota la pobra significació de un cero aixís.

La llibertat es sempre mes barata que la reacció, com la llum del sol es mes barata que la de un quinqué; més barata, més clara y més agradable.

En temps de llibertat l' obrer no paga consums, y molt menos si la llibertat es verdadera. En temps de llibertat no té de treure 's lo menjar de la boca perque 'ls altres vajan grassos, ni té de satisfacer aments de lloguer corresponents als aments de la contribució.

Y encare si aixís fós, l' hi quedarian sempre varios drets:

1.er Lo de ocupar-se de política, ja siga per medi de la premsa, ja per medi de la paraula; escrivint ó fent escriure; ó be enrahonant ó sentint enrahonar.

2.^{on} Lo de fer política; afiliantse al partit que l' hi surt mes á compte, y prenent part activa en las eleccions, ab l' objecte decidit de substituir los governs dolents y cars, ab governs bons y baratos.

Y 3.er Lo de millorar las condiciones del treball, valentse d' aquells medis que la ley l' hi dona y que la autoritat, executora de la ley, géu respectarli, mentres de la ley no 's mogan.

Si l' obrer aixís y tot es un cero, confessém que l' obrer que está en us dels drets de ocupar-se de la cosa pública, de fer política y de millorar las condiciones del treball, es un cero á la dreta, capás de multiplicar per déu totas las xifras que al davant se l' hi posin.

En cambi ¿qu' és l' obrer en temps reaccionaris com los actuals?

En primer lloch vá á la plassa y 'ls queviures l' hi costan al doble: vá á l'estanch y del franqueig de una carta se 'n fá un ral: vol fumar un cigarro y la senmanada no l' hi arriba: vé l' hora de pagá 'l lloguer y l' amo l' hi apuja. Té de treure cédula, y hasta un polvo de sal l' hi costa un polvo.

Tot creix y tot aumenta, y tot cau sobre d' ell, perque ell es *el último mono*, valentnos de la frase castellana. Ell directament no paga res; pero idirectament ho paga tot. Sobre las sèvas costellas descansa tot lo pés de una nació gobernada per conservadors, qu' es certament la cosa més *pesada* que puga imaginarse.

La administració vá per mal camí: desapareix la confiansa: lo credit s' arrossega per terra com un cargol: los capitals que son mes poruchs que 'ls conills, s' amagan y no surten: lo comer languideix com un xicot que 's torna físich: se paralisa l' industria, com un llum sense oli, y vé l' hora de treballar dia per altre y encare per un favor especial del fabricant, mentres amenassa 'l moment terrible de que ni siquiera dia per altre puga treballarse.

¿Y com se las compon lo pobre home ab la meytat del jornal, valent las cosas al doble de lo que avants valian? ¿Y com s' ho fará demá que ni de la meytat del jornal puga disposar, per alimentarse y donar un bossinet de pá á la sèva familia?

Lo pensarhi tant solzament fá venir basca. Veus' aquí com l' obrer, no solzament es qui mes paga, sino també qui mes sofreix.

Mentres tant los conservadors que així 'l cargan, no l' hi permeten cap dels drets que l'

hi regoneix la llibertat. Ni pot ocupar-se de política, ni pot ferne, ni pot pendre part en las eleccions, ni pot contribuir á renová 'ls governs que 'l crucifican, cambiant per bons los que l' hi surten dolents, ni pot tractar de millorar las condiciones del treball, perque la ley no li regoneix cap dret.

Ell ho paga tot, ho sofreix tot y de res disposa. Es un cero á l'esquerra.

Are que l' experiència amarga demostra als obrers lo qu' era la carn y lo que son los óssos, una cosa vull demanarlos.

Y es que quan vinga una altra época de llibertat—que vindrá tart ó d' hora—quan algun d' aquells redemptors los hi diga que l' obrer no déu ficarse en política, se recordin de lo que actualment los passa, y contestin decididamente:

—Podrém ser ceros, si vostés volen; pero lo qu' es ceros á l'esquerra, es á dir ceros sense cap valor, jamay!

P. K.

AB UN FLUVIOL SONANT.

Alguns disbarats que 's fan vull cantar á ma manera, ab véu baixa ó bé cridant, y si aixó á algú desespera, ja pot venirme al darrera ab un fluviol sonant.

Al polítich que s' allista baix qualsevulga bandera, pero que segueix la pista de la que vá la primera envers lo rebot mes gran, y que obrant de tal manera mani en Pere ó mani en Joan es sempre una sangonera, ja li pots aná al darrera ab un fluviol sonant.

Al empleat qu' es casat y té al any sols mil pessetas, sou que en un any ha gastat, confiant en certas tretas que exercita sens quimera de lo que la gent dirán, donantseli al fi ser tant llagosta com sangonera, ja l' hi pots aná al darrera ab un fluviol sonant.

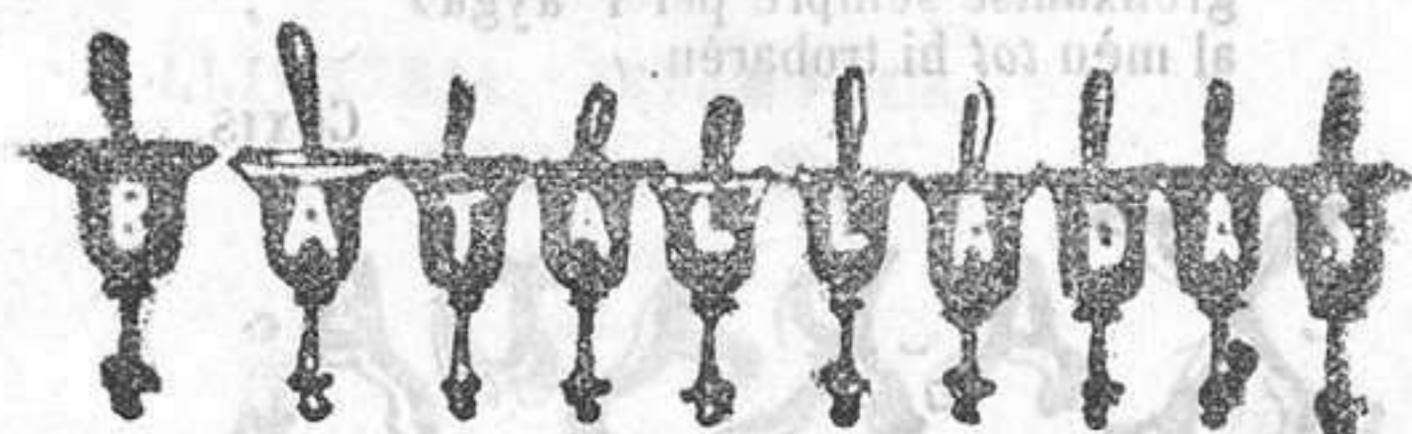
Al pobre senyó rectó que passa tot lo sant dia dedicat á l' oració ó en fer alguna obra pia, y que de gras vá petant perque en cuidar-lo s' esmera sa majordona pitera, que diu sempre qu' es un sant, ja l' hi pots aná al darrera ab un fluviol sonant!..

Al militar que á Madrit ha passat tota la vida, que may cap bala ha sentit ni ha rebut may cap ferida, y que amparat per gent gran, mentres hi ha qui 's desespera, ell á passos de gegant ascendeix, viu y prospera, ja l' hi pots aná al darrera ab un fluviol sonant!..

Al ministre que aixerit mentres hi ha qui passa apuros devora en sols una nit un cubert de quinze duros,

y que guapo y molt brillant
posa greix de tal manera,
que al declarar-lo cessant
podrà fe un bon punt d'espera,
Ja l'hi pots anà al darrera
ab un fluviol sonant.

Y are aqui faig punt, per més
que altrás cosas cantaria
si, francament, no temés
que cantant relliscaria.
Jo diria tant y tant,
y ab tal y tanta manera...
Mes hi ha qui m' está observant
y 'l bon fiscal que s' espera
vull jo que m'vinga al darrera
ab un fluviol sonant.
UN DRACH P.

Durant l' época de las firas y festas que tan aivat son
festas y firas populars com firas y festas de la Mare de
Déu de la Mercé, segons qui maneja las cireras, tin-
drém ocasió de veure en Barcelona al celebre domador
de fieras Monsieur Bidel. Aquest bon senyor té 'l dó de
ferse obehir per los lleons, los tigres, las panteras,
l' elfant, las hienas, l' os-blanch, etc., etc. No 'ls ne
volem dir mes, porque 'ns cansariam y are fa massa
calor.

¡Ay Mr. Bidel! Vinga aviat, fassins lo favor de venir
ben aviat y veji si t' prou habilitat per domesticar á
certa gent que 'ns molesta.

Lo govern francés que fá tantas cosas per guanyá las
eleccions, podria sortirne de una vegada.

Podria sortirne publicant un decret que digués:
«Article únic. — Únicament podrán ser candidats
los muts, y únicament electors los cegos.»

Es l' única manera de que tothom per anar á las urnas
se deixi guiar, y de que no surtin diputats que fasan
discursos y contradiguin al govern.

Durant l' ausencia de 'n Cánovas, en Romero Robledo
s' encarregará de la presidencia del Concili.
De Cánovas á Romero; de Scilla á Caribdis; del foc
á las brasas; del si m' embrutas al t' enmascaro.
Tribin la que vulgan.

Lo govern francés está dividit,
Los uns volen fer las eleccions com mes aviat millor.
Los altres volen aplassarlas tot lo major temps possi-
ble.

Los uns s' impacientan y volen sortir de aquesta ex-
citació que 'ls mortifica.
Los altres son com Bertoldo, segurs de que han de
quedar penjats, no troban cap altre bó per forca.

Un párrafo que veyém á la Gaceta cada dia:
«S' ha concedit la tornada al servey á D. N. N. que
vá passarse als carllias.»

En un altre país hi llegiriam:
«Ahr vá ser fusellat D. N. N. per haber abandonat
las sévas banderas y haverse pa-sat al enemich,»
No obstant tot t' la seva compensació.
Figúrinse qu' en lloch de carllias se tracta de liberals.
¿Quan volen jugarse que l' oració s' fá per passiva?

Los comités electorals francesos per fer las eleccions
han reunit tres milions de franchs.
Els prou donan l' aglá per treure'la lo roure.
Pero no m' hi ha de fets, qu' encare no fá set anys,
que 'ls ditxosos conservadors francesos, darrera de la
guerra, van derrotar la sanch de la juventut francesa,
van perdre d'agas provincias, y van llansar 5 mil milions
de franchs.

Sobre l' estat de Cuba, enmatlevém lo següent par-
rafo á una carta que ha publicat lo general Salamanca:
«Es molt exacte que 'l ministre de Ultramar vá dir
que l' hi sobran los recursos per avuy y per demá;
pero no que 'u demostrés, lo qual li es ben difícil al mi-
nistre de una nació que cotisa 'l seu crédit á 10'30, que
déu en Cuba 10 mesos á todas las classes, inclús al exér-
cit y las de tropa, lo qual importa més que 'l total del
empréstit; abont l' or se cotisa á 127 de premi, qual

renda de Aduanas vá de baixa; y que tampoch paga al-
tras atencions sagradas que no espresso, per no merei-
xe 'l saubeno que penjan á tothom, que volllum en as-
sumptos en que no convé ferla.»
Jo no 'n trech ni hi faixeijo res.
Me basta ahó que diuen: — «A saber, á Salamanca.»

La Pátria abandona als centralistas y se'ns vá ab
os constitucionalns.
Los centralistas se quedan sense patria.
Y 'ls constitucionalns sense poderla omplir.

Diuen que 'l general Morriones qu' era á Filipinas,
tornará aviat á la Península.
Anyadeixen que está indisposit
Podria molt ben ser; pero surtim de duptes.
¿Indisposit ab qui?

La bolsa que anava per amunt ja torna á anar de
baixa.
Sr. Orovio no cal tocar lo bombo.
La Bolsa es una dona.
«E la dona é móvile.
cual piuma ó vento.»

Assegura l' Epoca que tots los mals del país preve-
men dels polítichs d' ofici.
¿Quin es l' ofici dels qu' escriuen l' Epoca? ¿Fan
sabatas per ventura?
Donchs l' Epoca té raho, dels polítichs d' ofici com
los seus, provenen tots los mals de Espanya.

Corren rumors de l' abdicació del Sultan.
Pobre Sultan!
Fa una pila de temps que no somia mes que russos.
Y ab las calors d' are...
Si fos á l' hivern, al menos sabria ab que abrigarse.

Billoir, lo célebre assassino francés ha tingut una ocur-
rencia.
Desde 'l patibul ha legat una capsa de rapé ¿á qui
dirian?
Al marisc al Mac-Mahon.
Hi ha assassinos que hasta regalant una capsa de rapé,
matan.

Está próxim á arribar Mr. Bidel que té una mag-
nífica colecció de fieras, la més completa que corre l'
Europa
M. Bidel podrá approfitar lá seva estancia en Espanya,
per completar la colecció.
Entre 'ls tigres y las hienas, no hi estaria mal algun
cercunda.

S' ha dispost que s' aumenti 'l personal médic del
exércit de Cuba.
Com que l' insurrecció ja fá temps qu' está agonit-
sant, tal vegada aquests metjes sigan per pendrelli 'l
pols.

GELOSIA

Acaba de contarme Magdalena,
Un subjecte que sab que ab mi festejas,
Que ab un jove molts vespres te passejas
Y aixó, com compendrás, m' ha omplert de pena

Si tal cosa, amor mèu, resulta certa;
Si veig que per un altre aixis me deixas,
No viadré al detrás tèn á darte queixas,
Mes creume, Magdalena; ¡ves alerta!

Jo seguiré constant tots los teus passos
Al dematí y al vespre, y al mitx dia,
Per ferte entendre bé ma gelosia;
Y quan t' atrapi sola, 't xafo 'ls uassos.
C. GUMÁ.

Una escena del temps antich:
Un jutje feya proposicions á un litigant, dibentli:

— Tu guanyarás lo plet; pero m' has de donar mil
duros.
— No 'ls tiach.
— Donchs no t' en refabis....
— Es á dir que en aquest país no hi ha justicia?...
— ¡Que no hi ha justicia! Pues, no t' é d' haverni. Si
no n' hi hagués, no te la vendria.

Densá que 'ls russos adelantan, los inglesos no hi
veuen de cap ull.
Diu que are tractan d' assegurar-se de la boca dels
Dardanelos.
¿De la boca? Alerta donchs.
Por la boca muere el pez.

Per las festas de la Mercé la comissió pensa fer dos
magnífichs jochs d' aygua, l' un á la Plassa de la Pau
y l' altre á la de Catalunya.
No faltarà, qui sense ser comissió hi fará jochs de
mans.
Sobre tot si la gent que s' hi atura, dú rellotje.

Fá dias que 'ls periódichs anuncian an fausto succés.
Per mes que barrino no 'u trobo.
No sé en aquest Fausto s' hi haurá ó no hi haurá
Mefistófeles, com al altre.

En lo Teatro francés representavan lo Barbero de
Sevilla.
En lo moment mateix en que s' cantava l' aria de la
calumnia, vá presentarse al palco 'l duch de Broglie.
Pero en lo mateix moment, vá ressonar una xiulada
general que l' obligá á retirarse.

Y are 'l pobre xitxarel-lo
ja may mes ho olvidará:
«La calumnia é un venticel-lo»
y 'ls xiulets un huracá.

Segons diu un periódich local, á la casa de Caritat es-
tiran las orellas á las pobras criaturas.
Ab aixó sols se descubreix que la Junta de la casa de
Caritat es conservadora.
Los conservadors suprimint estudis y estirant orellas
tendeixen á lo mateix.
A fabricar burros, que dugan l' albarda, sense di
aquesta albarda es méva.

De un periódich de Madrid:
«Escriuen de Damiel y de vários punts de Ciudad
Real, que perseguixen á la llagosta tirant sobre aquest
insecte galls d' indi y gallinas.
«Ja conech jo mestres d' estudi qu' están estudiant lo
medi de transformarse en llagosta.
«A veure si 'ls tiran algun gall.»

Ministres y diputats de la majoría son á pendre ay-
guas.
De manera qu' are podrém dir:
Situació á l' aigual!

Ha mort un cardenal, lo cardenal Angelis deixant una
fortuna de 12 milions de rals.
A duro la missa — ja veuen que l' bi pago bé — per
guanyar aquesta cantitat, n' hauria hagut de dir
600,000.
Y per dir 600 mil missas, una per dia, hauria hagut
de viure 1643 anys.

Mirin, Sant Pere, era sant y havia sigut pescador, y
ni com á pescador, ni com á sant, may vá guanyar la
meytat d' aixó.

Diuen los periódichs russos:
«En lo que va de guerra 'ls turchs han perdut 389,787
homes»
Y 'ls periódichs turchs escriuen:
«453, 724 homes han perdut los russos en lo que va
de guerra.»

Los turchs per entrar á la Mesquita s' treuen las ba-
butxas; pero lo qu' es per dir las ni 'ls turcs ni 'ls rus-
sos s' hi descalsan.

Un quento:
Un home que havia inventat un fogó económich, ana-
va per las casas y deya:
— Ab lo mèu fogó s' estolvía la meytat del combus-
tible.

— Home, posime 'n dos y l' estolviare tot, va dirli un farroquia.

La mateixa resposta va fer un elector á un candidat que prometia reduhir las contribucions á una meytat.
— Donchs busquime 'n un altre com vosté y la suprimirém tota.

Continuan á París repartint retratos de Napoleon IV. Y continuan los francesos esqueixantlos.
Vaja, no cal que fassin: á Napoleon no poden veure 'l ni en pintura.

Lo govern de portá una carta fá pagarne un ral. Per un ral, entran á qualsevol botiga y 'ls en donarán quaranta vuit tot un joch.

Lo govern francès publica un periódich titolat *Bulletin des Communes*. En ell insulta als republicans. Pobres conservadors, cada dia mes desesperats! Al últim fins han tingut de caure á la Comuna.

L' altre dia, 'l *Charivari* de París duya una caricatura molt bonica. Representava un diputat de la dreta en casa de una sonámbula.

— Bé, vaja, diguim, esclamava 'l diputat: en las próximas eleccions sortiré reelegit ó no?
— Per assegurarli, responia la sonámbula, será necessari que 'm dongui una metxa de cabells.

Lo diputat de la dreta 's queda horrorizat, perque l' infelís es calvo com un meló.

Cosas dels soldats russos: Diuben que 'l soldat rus encare que li tirin un tiro á dos pams de distancia, 's queda dret.
Perque cayga á més del tiro es necessari donarli una empenta.

L' altre dia á un soldat rus, una bala de canó se l' hi và endú 'l bras.

L' home, sense brás, và girarse y ajupirse mirant per terra ab molt cuidado.

— ¿ Que fas? va preguntarli un company.
— No sé; 'm sembla que he perdut alguna cosa.

Lo govern francès mana tancar las tabernas, ab l' excusa de que en las tabernas se parla de política.

Y com que á Fransa tothom ne parla, fins las minyonas de servey, es fácil que 'l govern mani tancar las fonts, valense de la mateixa excusa.

Pobre govern!
Mentres no tanqui á tots los republicans.

Y ey! Per tancarlos no te prou puesto.

CANTARELLAS.

Cantant amorosas trobas
al bell peu del teu balcó
¿ No sabs que hi trobat nineta?
un costipat dels mes forts.

P.

Fent posturas á tothom,
no m' enganyas, no m' enganyas...
tu 'm vols fer veure 'ls ulls verts,
y 'l vert es menjar pèls ases.

B.

En una fotografia. Tres forasters arriban y diuben al fotógrafo:

— Volém retrataros en un grupo.
— Está perfectament.

— Pero tenim de ferli una advertencia. Dos amichs nostres han fet tart y s' han quedat en terra. Vol dir que quan lo tren arrencava ells tot just arribavan á l' estació...

— Y que desitjan?

— No res, que al retrato mostre hi deixi una mica de lloch per ells.

En lo llit de un malalt:
— Tè gana?
— No senyor, gana, no.
— Es estrany, sembla que hauria de tenirne.
— Pues lo qu' es gana no, ja l' hi asseguro; lo que jo tinch es fam.

EPICRAMAS

Al joch l' Anton aná un dia portant vint napoleons, quan al cap de deu segons ja ni sols un ne tenia
Mes ell conta que ab apuros va veure 's qui 'ls hi guanyá, perque ell diu que l' enganyá, fentlos passar tots per duros.

M. P. V.

— ¿ Sab nena qu' es molt salada?
deya un pollo enamorat
y ella respongué enfadada;
— Ahont vá aixó?.. ¿ Que m' ha tastat?

J. S.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'la ciutadans Gua'd y Ola, Pebró vermell, Bohémica, Ca Fé de Ral y Cap de matxo.

Las demes que ne 's menciyan no 'ns serveixen.
Ciudadá E. Y Sallent: Ja 'ns n' ocuparém.—C. Gumá: Insertarém la carta.—R. C. y G.: Publicarém lo trenca-colls.—Boixompifaig: Aceptém la seva poesia.—Bohémica: Idem lo rombo y l' anagrama.—S. C. Manlleubena: Hi anirà 'l trenca-caps.—P. Moles: Arreglat una mica publicarém lo quanto.—Cap de matxo: Idem la sinonimia y la cantarella.—Ciudadans Bonafont, Elvireta, Noy del Tincas, Tomás de Gracia, A. Vila, Capritxo, Campaner catalá, Diabólich, estripa-quentos, E. Sastre, A. Ll. C., Pepito y Mandeta, Noy tranquil, Reventa neos, Despenya, Pau Xixa, Un baso, E. B., Aprement, Caragolino, La nena, Rusófilo, Afusella escumbras, Neu del Vendrell, Dos Veteranos, Joan y Tuyeta, Burjo de treball, Francesch vergonyós, Coxis y Panotxa: Lo que vostés envian no 'ns serveix.—Perico Matllassé: Tampoch hi veiem aquell brillo que vosté sab emplear quan l' hi dona la gana.—Ralló de Igualada: Publicarém lo geroglífich.—Joanet Monjotas: Publ carém la sinonimia y l' anagrama.—Dos angelets: Hi anirà 'l problema.—F. Ragnés: Diém algo en lo proxím número.—Mal de gana: Publicarém lo quadrat.—V. Siraculis: La poesia encare que ben versificada no 's recomana tant per l' assumpto. L' epigrama arreglat podrà anarhi.—J. Lancaster: L' assumpto es massa delicat per traerlo á la lleugera; volém dados mes verdichs.

SOLUCIONES

Á LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. SINONIMIA.—Fila.
2. QUADRAT DE PARAULAS.—C O C O
O V O L
C O N O
O L O T
3. TRENCA CLOSCAS.—Santa Coloma de Queralt.
4. XARADA I.—Ca-no-vas.
5. ID. II.—Ti-a-na.
6. ENDAVINALLA.—Llibre.

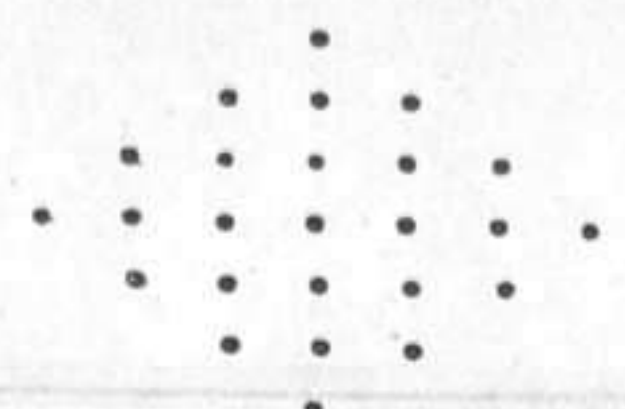
Han endavinat las sis soluciones los ciutadans Noy del Pimas, Rusófilo, A. Vila, Ca-Fé de Ral, Panotxa, Empleat tronat, Coxis, Angeleta, Francesch Vergonyos, Estripa quentos, Sagri-tans y Diabólich: n' han endavinadas 5 los ciutadans J. Sarqueda, S. Socra, Ronso Tibet, Nis, S. C. Manlleubena y Burro de treball; 4, Barret de Moda y Alló; 3 Campaner catalá y Cinch cent-milions; 2, Pere Rus y Passatempis; y 1 no mes Galtas rojas y Capritxo.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Ha passat lo Danubi una divisió del exercit rus, composta de rumans, cossacos y rusos, 8000 eran los rumans; los cossacos la quarta part dels rumans y 'ls rusos lo doble de rumans y cossacos. Pregunto jo ¿quants homes varen passar lo famós riu?

MARQUÉS DEL SOL.

QUADRAT DE PARAULAS.

Horisontal y verticalment una lletra consonant; una cosa que succeheix; lo que 's necessita en un carrer; várias pessas de roba; un objeete per traginar grans; lo nom de un cantant y un' altra consonant, advertint qu' en los 25 pichs. tenen d' entrarhi 9 vocals iguals, 10 consonants de una classe y sis de un' altra.

PANOTXA

SINONIMIA.

Contradint á la Quimeta
dar un gros tot vaig voler,
per culirli una pometa
y en pago ella 'l tot vá fer.
Ressentit d' aqueixa feta
agafo un tot del saller
y ab quatre amichs de brometa
vám bradá á mes no poder.
Crech que ab lo dit ja sabréu;
mes si hi ha algú que no hi cayga,
gronxantse sempre per l' ayga
al mèu tot hi trobaréu.

COXIS.

XARADA

I.

Temps ha enamorat estava
de una quart-hu, quan un jorn,
temps en que la primavera
prima-tres per tot l' entorn,
fresch hu dos aprofitantne
per trobarla, vaig sortiri,
puig costum ella tenia
de regar sempre 'l jardí,
— Patiré tant, jo esclamava
que 'm prima-dos la passió?
Tres-quart, del tot vull saberne
si es qu' ella á mi 'm vol ó no.
M' hi acosto. parla y contesta;
mes ay, ab tant mala sort,
que guardo encare la carbassa
d' aquella tot, per recort.

A. T. y F.

II.

Vaig trobar la prima-tres
behent dins de una total,
y l' hi vaig da una tres-prima,
al sortir d' aquell local
Com qu' encare es tersa-tersa
en trobantli, dos-inersa.

CHARRIERA.

ENDAVINALLA.

May se m' ha vist. Pensa noy.
Jo corro molt més que 'l vent.
Si faltés jo, quanta gent
no hauria de aná á Sant Boly

PAU DELS TIMBALS.

GEROGLÍFICH.

1

Avi ID Avia

br [fe

GIT AMPS

TIA L TIO

COXIS.

(Las soluciones en lo proxím número).

Imp. de Gerechs, Villegas y C.ª.—Pelayo, 20.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.